

Το “ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑΣ & ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ” του Πανεπιστημίου Αθηνών και η Οργανωτική Επιτροπή του “ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ ΠΟΙΗΣΗΣ” συνδιοργανώνουν επιστημονικές συναντήσεις / σεμινάρια Ποίησης, με τον γενικό τίτλο

«Η γλώσσα στα κείμενα / Ποιητές του κόσμου»,

στα οποία θα παρουσιαστούν, μέσα από ανθολογήσεις και εισηγήσεις ειδικών μελετητών, το πρωτογονικό τραγούδι και μια πλειάδα σημαντικών ξένων ποιητών με παγκόσμια αναγνώριση, χωρίς να προτείνεται ένας σχετικός Κανόνας.

Οι συναντήσεις / σεμινάρια, όπου επιδιώκεται ένας ουσιαστικός διάλογος ανάμεσα στους εισηγητές και τους συμμετέχοντες, αποσκοπούν στην αναθέρμανση της μελέτης της ποίησης.

Τα ποιήματα που θα ακούγονται (και θα προβάλλονται) στις συναντήσεις, μαζί με μια μικρή ανθολογία ποιημάτων του παρουσιαζόμενου ποιητή, θα είναι αναρτημένα στις ιστοσελίδες του Εργαστηρίου και του Συμποσίου. Συνιστάται σε όσους πρόκειται να συμμετάσχουν στις συναντήσεις να εκτυπώνουν κάθε φορά τη σχετική ανθολογία, προκειμένου να διευκολύνεται η συζήτηση με τους εισηγητές.

Στο τέλος του Α' κύκλου των συναντήσεων θα χορηγηθούν Βεβαιώσεις Συμμετοχής.

Οι συναντήσεις / σεμινάρια θα πραγματοποιούνται, με ελεύθερη συμμετοχή, στο **Αμφιθέατρο Μαρασλείου Διδασκαλείου, Μαρασλή 4**, Αθήνα, 6.00 - 8.00 μ.μ., τις ημερομηνίες που θα ανακοινώνονται κάθε φορά.

Α' ΚΥΚΛΟΣ (Άνοιξη 2013)		
13 Μαρτίου	Victor Hugo	Θανάσης Νάκας Χρυσή Καρατσινίδου
29 Μαρτίου	Πρωτογονικό Τραγούδι	Σωκράτης Σκαρτοής
12 Απριλίου	Pablo Neruda	Γιώργος Κεντρωτής
19 Απριλίου	Nazim Hikmet	Χρίστος Αλεξίου
17 Μαΐου	Χαϊκού – Ματσούο Μπασό	Ξένη Σκαρτοή
31 Μαΐου	Federico García Lorca	Χρίστος Γουδής

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ

13 Μαρτίου 2013

Θανάσης Νάκας – Χρυσή Καρατσινίδου

Καθηγητής Γλωσσολογίας στο ΠΤΔΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών, τ. Διευθυντής Ερευνών της Ακαδημίας Αθηνών. Επισκέπτης Ερευνητής στον Τομέα Γλωσσολογίας του Πανεπιστημίου του Salzburg / Αυστρία. Διδάσκων, επί σειράν ετών, στο Μαράσλειο Διδασκαλείο, στη ΣΕΛΜΕ και στα ΠΕΚ. Ως Ερευνητής της Ακαδημίας Αθηνών και ως μέλος ΔΕΠ του ΕΚΠΑ συμμετέσχε σε πολλά εθνικά και διεθνή συνέδρια και ερευνητικά προγράμματα σχετικά με τον γλωσσικό σχεδιασμό και τη γλωσσική εκπαίδευση.

Ασχολείται με θέματα φιλολογίας, γλωσσικής διδασκαλίας, θεωρίας της λογοτεχνίας και ρητορικής. Ανήκει στα ιδρυτικά μέλη της Εταιρείας Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας. Είναι τακτικό μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και της Οργανωτικής Επιτροπής του Συμποσίου Ποίησης της Πάτρας. Έχει τιμηθεί με ειδικό μετάλλιο, που του απένειμε ο πρόεδρος της Γαλλικής Βουλής, για τη μετάφραση και διάδοση του έργου του Montaigne στην Ελλάδα.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ [βιβλία]: *Παράλληλα Χωρία στα Δοκίμια του Σεφέρη και του Έλιοτ* • *Ο Montaigne και το Δοκίμιο* • *Γλωσσοφιλολογικά*, τόμοι Α' έως Δ' [Πατάκης] • *Η Γλώσσα της Σύγχρονης Ποίησης (Γενιά του '70)* • *Τα Επιρρηματικά της Νέας Ελληνικής (Διδασκτορ. Διατρ.)* • *Σχήματα (Μορφο)λεξικής και Φραστικής Επανάληψης* [Πατάκης] • *Δημοσιογραφία και Νεολογία: Τίτλοι- ευρήματα για θέματα- εκπλήξεις* [Πατάκης] • [Μετάφραση:] Michel de Montaigne, *Δοκίμια* [Κάλβος].

Πολυάριθμα άρθρα και μελέτες του έχουν δημοσιευθεί σε περιοδικά, πρακτικά συνεδρίων, κτλ.

VICTOR HUGO

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

Les turcs ont passé là. Tout est ruine et deuil...

Victor Hugo

Τοῦρκοι διαβήκαν. Χαλασμός, θάνατος πέρα ως πέρα.

Ἡ Χίο, τ' ὀλόμορφο νησί, μαύρη ἀπομένει ξέρα,

μὲ τὰ κρᾶσιά, μὲ τὰ δεντρὰ

τ' ἀρχοντονήσι, ποῦ βουνὰ καὶ σπίτια καὶ λαγκάδια

καὶ στὸ χορὸ τὶς λιγερὲς καμιὰ φορὰ τὰ βράδια

καθρέφτιζε μέσ' στὰ νερά.

Ἐρμιὰ παντοῦ. Μὰ κοίταζε κι ἀπάνου ἐκεῖ στὸ βράχο,

στοῦ κάστρου τὰ χαλάσματα κάποιο παιδί μονάχο

κάθεται, σκύβει θλιβερὰ

τὸ κεφαλάκι, στήριγμα καὶ σκέπη τοῦ ἀπομένει

μόνο μιὰ ν' ἄσπρη ἀγράμπελη σὰν αὐτὸ ξεχασμένη

μέσ' στήν ἀφάνταστη νερά.

—Φτωχὸ παιδί, ποῦ κάθεσαι ξυπόλυτο στὶς ράχες

για νὰ μὴν κλαῖς λυπητερά, τ' ἤθελες τάχα νὰ ἴχες
για νὰ τὰ ἰδῶ τὰ θαλασσὰ
ματάκια σου ν' ἀστράψουνε, νὰ ξαστερώσουν πάλι,
καὶ νὰ σηκώσης χαρωπὰ σὰν πρῶτα τὸ κεφάλι
μὲ τὰ μαλλάκια τὰ χρυσά;

Τί θέλεις, ἄτυχο παιδί, τί θέλεις νὰ σοῦ δόσω
για νὰ τὰ πλέξης ξέγνοιαστα, για νὰ τὰ καμαρώσω
ριχτὰ στοὺς ὤμους σου πλατιά
μαλλάκια ποῦ τοῦ φαλλιδιοῦ δὲν τᾶχει ἀγγίξει ἡ κόψη,
καὶ σκόρπια στὴ δροσάτη σου τριγύρω γέρονουν ὄψη
καὶ σὰν τὴν κλαίουσα τὴν ἰτιά;

Σὰν τί μποροῦσε νὰ σοῦ διώξῃ τάχα τὸ μαράζι;
Μήπως τὸ κρίνο ἀπ' τὸ Ἴραν ποῦ τοῦ ματιοῦ σου μοιάζει;
Μὴν ὁ καρπὸς ἀπ' τὸ δεντρὶ
ποῦ μέσ' στὴ μουσουλμανικὴ παράδεισο φυτρώνει,
κ' ἔν' ἄλογο χρομία ἕκατὸ κι ἂν πηλαλάει, δὲ σώνει
μέσ' ἀπ' τὸν ἴσκιό του νὰ βγῆ;

Μὴ τὸ πουλὶ ποῦ κελαιδάει στὸ δάσος νύχτα μέρα
καὶ μὲ τὴ γλύκα του περνάει καὶ ντέφι καὶ φλογέρα;
Τί θές κι ἀπ' ὅλα τ' ἀγαθὰ
τοῦτα; Πές! Τ' ἄνθος, τὸν καρπὸ; θές τὸ πουλί;
—Διαβάτη,
μοῦ κράζει τὸ Ἑλληνόπουλο μὲ τὸ γαλάζιο μάτι·
Βόλια, μαρπούτη θέλω, νά!

1885

Μετάφραση: Κωστής Παλαμάς

29 Μαρτίου 2013

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Λ. ΣΚΑΡΤΣΗΣ

Γεννήθηκε (1936) στην Πάτρα. Σπούδασε και δίδαξε φιλολογία. Ίδρυσε με φίλους του την πολιτιστική εταιρία «Όστρακα» και το Συμπόσιο Ποίησης και ήταν διευθυντής των «Εκδόσεων του Πανεπιστημίου Πατρών» (1994-1999). Δημοσίευσε ποιήματα, μελέτες και άρθρα σε διάφορα περιοδικά και έβγαλε 10 περιοδικά. Έχει εκδώσει 150 περίπου βιβλία. Σήμερα είναι ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Πατρών.

ΝΑΒΑΧΟΣ

ΜΙΚΡΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΑ

Στην ομορφιά ευτυχισμένα περπατώ.
Με ομορφιά μπροστά μου, περπατώ.
Με ομορφιά πίσω μου, περπατώ.
Με ομορφιά από κάτω μου, περπατώ.
Με ομορφιά από πάνω μου, περπατώ.
Με ομορφιά ολοτρόγυρά μου, περπατώ.

Τέλειωσε πάλι σ' ομορφιά.
Τέλειωσε σ' ομορφιά.
Τέλειωσε σ' ομορφιά.
Τέλειωσε πάλι σ' ομορφιά.

Μετάφραση απ' τ' αγγλικά: Σ.Λ. Σκαρτσής

12 Απριλίου 2013

Γιώργος Κεντρωτής

Γεννήθηκε το 1958 στους Μολάους Λακωνίας. Σπούδασε νομικά στην Ελλάδα και στη Γερμανία. Είναι Διδάκτωρ Νομικής και από το 1994 είναι καθηγητής Θεωρίας της Μετάφρασης στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Τα βασικά του ερευνητικά ενδιαφέροντα ανάγονται στη θεωρία και την πράξη της μετάφρασης, στη γλωσσοφιλοσοφία, στην αρχαία ελληνική και ρωμαϊκή παράδοση, στην παγκόσμια λογοτεχνία και στην ελληνική γραμματεία με έμφαση στο έργο της Επτανησιακής Σχολής και στη λογοτεχνία από Μεσοπόλεμο έως και τις μέρες μας. Μεταφράζει στα Νέα Ελληνικά από τα Αρχαία Ελληνικά και τα Λατινικά, τα Γερμανικά, τα Ιταλικά, τα Ισπανικά, τα Γαλλικά, τα Αγγλικά, τα Ρωσικά και τα Τσεχικά. Έχει δημοσιεύσει ποιήματα, μυθιστορήματα και δοκίμια.

PABLO NERUDA

ΤΟ ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΜΕΝΟ ΡΟΛΟΪ

Υπάρχει τόσο άραχλο φως στους τρίσβαθους αιθέρες
και τόσες διάστασές τους ειτρινίσαν εντελώς αδοκίμως,
που δε πέφτει πλέον ο άνεμος
μα κι ούτε ανασαίνουνε πλέον τα φύλλα.

Επίσημη μέρα Κυριακή κρεμιέται απάνω απ' τα πελάγη,
καράβι βουλιαγμένο αύτανδρο θα 'λεγες στον πόντο,
και μια σταγόνα χρόνος σιαληνός
χιμούν από τις σκαλινάδες
υγρασίες φορώντας διάφεγγες
που σβέλτες, καθώς είν', σου κόβουν τα ήπατα.

Υπάρχουν μήνες στοιβαγμένοι
με βάρος σοβαρό σ' ένα ρούχο
που θες να το μυρίσεις κλαίγοντας με τα μάτια κλεισμένα,
όπως υπάρχουνε και χρόνια συναγμένα
σ' ένα τυφλό σημάδι του νερού βορβορώδες, χαλκοπράσινο·
υπάρχει η εποχή
που ούτε τα δάχτυλα ούτε το φως αγγίζανε,
πολύ πιο πολύτιμη κι από σπασμένη βεντάλια,
πολύ πιο αμίλητη κι από ξεθαμμένο ποδάρι,
όπως υπάρχει και των διαλυμένων ημερών
η εποχή η γαμήλια
σ' έναν τάφο μέσα θλιβερό
που τον διαπλέουνε ψάρια και χέλια χίλια.

Πέφτουν του χρόνου τ' ανθοπέταλα,
πέφτουν, ασταμάτητα πέφτουν,
πέφτουν σαν αλεξιβρόχια αλώμενα
που μοιάζουν ουρανών στερέωμα,
πέφτουνε και ολοένα μεγαλώνουν πέφτοντας,
και δεν είναι παρὰ μόλις
μια καμπάνα που ποτέ πιο πριν δεν έτυχε να δούμε,

και δεν είναι παρὰ μόλις
ένα ρόδο μούσκεμα, μια μέδουσα, ένα μακρύ
κερματισμένο χτύπημα,
που όμως δεν είναι αυτό, αλλά κάτι άλλο, κάτι που μόλις
που σ' ακουμπά κι ευθύς αμέσως σβήνει,
χνάρι δεμένο, μπερδεμένο
δίχως σάλαγο και με κανέναν ήχο
και δίχως καν ανάκατα πουλιά,
αρωμάτων κηλαϊδισμός λιπόθυμος
όσο και φυλών ανθρώπων.

Κατακαμπίς τανύστηκε απάνω από τα βρύα το ρολόγι
και με την ηλεκτρικιά του τη μορφή
εχτύπησε τό 'να του ισχίο·
λαβωμένο τρέχει τώρα και σαθρό
κάτω απ' το θρο των τρομερών νερών
που φριχτότατα εκεί κυματίζουν
με εικενώσεις ρευμάτων κε

Μετάφραση: Γιώργος Κεντρωτής

19 Απριλίου 2013

Χρίστος Αλεξίου

τ. Καθηγητής της Νεοελληνικής Φιλολογίας. Πανεπιστήμιο του Birmingham (1963- 1987)· Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων (1987-1988)· Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (1988- 1994)· Επίτιμο Μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων· Διευθυντής του περιοδικού «Θέματα Λογοτεχνίας» από την ίδρυσή του (1995 μέχρι σήμερα)· Μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού «Ουτοπία» από την ίδρυσή του (1992 μέχρι σήμερα)· Μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής του Συμποσίου Ποίησης. Έγραψε για την ποίηση του Κορνάρου, του Ρήγα Βελεστινλή, του Παλαμά, του Σικελιανού, του Βάρναλη, του Καρυωτάκη, του Μαβίλη, του Σεφέρη, του Ελύτη, του Ρίτσου, και του Δάλλα· για το θέατρο και την πεζογραφία του Καζαντζάκη, και για την πεζογραφία του Φραγκιά.

NAZIM HIKMET

ΣΤΗΘΑΓΧΗ

Αν η μισή καρδιά μου βρίσκεται, γιατρέ, δω πέρα
Η άλλη μισή στην Κίνα βρίσκεται
Με τη στρατιά που κατεβαίνει προς το Κίτρινο Ποτάμι.
Κ' ύστερα, να, γιατρέ, την πάσα αυγή
Την πάσα αυγή, γιατρέ, με τα χαράματα
Πάντα η καρδιά μου στην Ελλάδα ντουφειάζεται
Κ' ύστερα, να, σαν οι φυλακισμένοι γέρνουνε στον ύπνο
Και σβήνουν στο νοσοκομείο τα τελευταία βήματα
Τραβάει ολόισια, γιατρέ, η καρδιά μου
Τραβάει, γιατρέ, στην Ισταμπούλ, σ' ένα παλιό ξύλινο σπίτι.
Κ' ύστερα, δέκα χρόνια τώρα, να, γιατρέ
Που τίποτα δεν έχω μες στα χέρια μου να δώσω στο φτωχό λαό μου
Τίποτα πάρεξ ένα μήλο
Ένα κόκκινο μήλο, την καρδιά μου.
Κ' είναι, γιατρέ, απ' αφορμή όλα τούτα
Που μες στα στήθια μου έχω τούτη την αρρώστια.
Όμως, γιατρέ, και μ' όλα τα ντουβάρια που μου κάθονται στα στήθια
Κοιτάω τη νύχτα ανάμεσα απ' τα κάγκελα
Κι όλη η καρδιά μου αντιχτυπά και στο πιο μακρινό αστέρι.

Απόδοση: Γιάννης Ρίτσος

17 Μαΐου 2013

Ξένη Σκιαρτσή

Γεννήθηκε το 1963 στην Πάτρα και ζει στην Αθήνα. Σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, από όπου πήρε και το διδακτορικό της (πάνω στο έργο του Απ. Μελαχρινού). Δίδαξε στη Μέση εκπαίδευση, στο Πανεπιστήμιο Πατρών (με συμβάσεις) και στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, στο οποίο τις εκδόσεις είχε κεντρικό οργανωτικό ρόλο. Έχει εκδώσει τρεις ποιητικές συλλογές, πέντε βιβλία μεταφράσεων, έχει δημοσιεύσει σε διάφορα λογοτεχνικά και επιστημονικά περιοδικά και πρακτικά συνεδρίων άρθρα, μελέτες (για το δημοτικό τραγούδι, το παραμύθι, τη σχέση αρχαίας και νεοελληνικής ποίησης, το Ν. Εγγονόπουλο, το Ν. Κάλα, τον Αν. Δρίβα, τον Τ. Λειβαδίτη, το Μ. Σαχτούρη, το Δ.Π. Παπαδίτσα, τον Ε.Χ. Γονατά κ.ά.) και μεταφράσεις, έχει επιμεληθεί την έκδοση Πρακτικών του Συμποσίου Ποίησης και έχει οργανώσει ποιητικά αφιερώματα. Σήμερα εργάζεται στο 2^ο Πειραματικό Γυμνάσιο Αθηνών και είναι μέλος της ΟΕ του Συμποσίου Ποίησης και της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού «Μανδραγόρας».

ΧΑΪΚΟΥ – ΜΑΤΣΟΥΟ ΜΠΑΣΟ

Ματσούο Μπασό

Αρχαία λιμνούλα,
πηδάει ένας βάτραχος μέσα
–ήχος νερού.

Φύλλα πατάτας στο τεφρό έδαφος
–πατώντας στα δάχτυλα
περίμενα το φεγγάρι.

Μες στη βροχή
που πάει και στ' άνθη της κερασιάς
ιερείς περπατούν με ψηλά τσόκαρα.

Ίσα στην αιχμή
του βέλους του ψαρά
η κραυγή του άγριου κούκου.

Άνοιξη:
λόφος δίχως όνομα
τυλιγμένος στην πρωινή ομίχλη.

Βαθύ το χιόνι, μας ας πάω
μέχρι να σκοντάψω, να πέσω
κοιτάζοντας το άσπρο τοπίο.

Κομπαγιάσι Ίσσα

Α, ο φθινοπωρινός άνεμος
και το παιδί, που ταίριαζαν
παλιά, πολύ παλιά!

Αρακίντα Μοριτάκε

Ένα πεσμένο λουλούδι
πάει στο κλαδί του πάλι
–ω, πεταλούδα!

(Μετάφραση από τα αγγλικά Σ.Λ. Σκιαρτσής, *Χαϊκού και Σένριου. Γιαπωνέζικα Τρίστιχα*, Σειρά «Γα Κείμενα των Λαών», εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα 21998)

31 Μαΐου 2013

ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΟΥΔΗΣ

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1947. Αποφοίτησε από το Α΄ Πρότυπο Γυμνάσιο Αρρένων Αθηνών το 1964 και το Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1969. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην Αστροφυσική στο Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ στην Αγγλία απ' όπου έλαβε Μάστερ (M.Sc.) και Διδακτορικό (Ph.D.) το 1972 και 1974 αντιστοίχως. Στη συνέχεια εργάστηκε ως ερευνητής στο Τμήμα Φυσικής και Αστρονομίας του Πανεπιστημίου του Μάντσεστερ στην Αγγλία έως το 1979 και στο Ινστιτούτο Αστρονομίας Max-Planck της Χαϊδελβέργης στη Γερμανία έως το 1981. Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1981 μετά την εκλογή του ως Καθηγητής του Πανεπιστημίου Πατρών το 1981 όπου υπηρετεί μέχρι σήμερα, ενώ παράλληλα από το 2001 είναι Διευθυντής του Ινστιτούτου Αστρονομίας και Αστροφυσικής του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών. Γνωρίζει επτά ξένες γλώσσες (Αγγλικά, Γερμανικά, Ισπανικά, Ρωσικά, Γαλλικά, Ιταλικά και Πορτογαλικά). Γράφει και δημοσιεύει ποίηση από το 1968. Στην ποιητική του εργογραφία περιλαμβάνονται οι ποιητικές συλλογές «Μνήμες» (Εποπτεία, 1988), «Λιγεία» (Εποπτεία, 1988), «Ίσις» (Εποπτεία, 1988), «Αλέξανδρος» (Αχαϊκές Εκδόσεις, 2000), «Ιερή Συνεύρεση» (Τραυλός, 2001), «Ανάhuac» (Τραυλός, 2001), «Παλίμνηστο» (Περί Τεχνών, 2002), «Η Σελήνη των Νεκρών» (Εκάτη, 2005), «Έλληνες» (Μέτρον, 2006) και «Καινοφανή και Αστερόεντα» (Κάκτος, 2006). Μετέφρασε εκτενώς ξένη ποίηση στα έργα του: «ΛΟΡΚΑ: Ποιήματα της Ανδαλουσίας» (Τραυλός, 2003), «ΛΟΡΚΑ: Ποιητής στη Νέα Υόρκη» (Τραυλός, 2005), «Ποίηση και Αστρονομία» (Περί Τεχνών, 2003), και «Τα Ωραιότερα Ποιήματα του Κόσμου» (Εκδόσεις Άγνωστο, 2011) στο οποίο περιλαμβάνει ποιητικές μεταφράσεις του από εννέα διαφορετικές γλώσσες.

F.G. LORCA

ΠΕΡΑΣΜΑ

Παρθένα με το κρινολίνο,
παρθένα εσύ της Μοναξιάς,
σαν πελώριο ανοιγμένο
κρίνο.

Μεσ' στο καράβι σου των φώτων
πας
μεσ' από την πλημμυρίδα
της πόλης μας,
ανάμεσ' από φλαμένκο ταραγμένα
κι' απ' αστέρια κρουσταλλένια.
Παρθένα με το κρινολίνο,
προχωρείς και πας
μέσ' από τον ποταμό του δρόμου,
προς τη μεριά της ακροθαλασσιάς!

Μετάφραση : Χρίστος Γούδης